

Leč stížnost brojí i proti určení služebního pořadí v 6. platové stupnici, do níž i st-l byl zařazen, vytýkajíc, že nař. rozhodnutí ve svém odůvodnění ohledně úředníků, kteří jsou rovněž jmenováni do šesté platové stupnice, uvádí skutečnosti, které neodpovídají pravdě, a uvádí jako příklad, že Dr. Št. byl jmenován do 6. platové stupnice již dne 23. února 1926, ačkoli ve skutečnosti je zaměstnán ve státní službě politické teprve od 29. listopadu 1928.

I když je pravda, že Dr. Václav Št. v pořadovém seznamu ku dni 31. prosince 1928 je mezi koncipisty politické správy uveden za st-lem s udáním nástupu služby dnem 23. února 1926, a i když dále je pravda, že v pořadových seznamech ke dni 31. prosince 1929 a ku dni 31. prosince 1930, do nichž st-l dne 13. června 1931 nahlédl, je Dr. Václav Št. mezi úředníky 6. plat. stupnice uveden před st-lem a sice s datem, že byl do 6. platové stupnice povýšen dnem 23. února 1929, — proti těmto datům st-l ve své adm. stížnosti ze 13. června 1931 žádných námitek neučinil — nemohl nss v té okolnosti, že žal. úřad v nař. rozhodnutí uvádí, že Dr. Št. byl do 6. platové stupnice »převeden resp. jmenován« dnem 23. února 1926, shledati žádnou podstatnou vadu řízení ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss, pro kterou by nař. rozhodnutí mohlo býti zrušeno, ježto st-l proti vývodům nař. rozhodnutí o významu § 10 odst. 1 věty 2 org. zák. a § 11 vl. nař. č. 163/1930 pro určení služebního pořadí býv. úředníků samosprávných ve službě státní vůbec nebrojí a ze spisů správních je zřejmo, že Dr. Št. byl ke dni 31. prosince 1929 a 31. prosince 1930 zařazen na služební místo 6. platové stupnice za všech okolností s datem dřívějším než st-l (18. listopadu 1929) a přísluší mu tudíž podle § 20 zák. plat. služební pořadí před st-lem.

Č. 11.264.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní (Podk. Rus): Trestatí přestupky vl. nař. č. 115/1925 Sb. (obchod minerálními oleji) přísluší úřadům živnostenským, nikoliv policejním.

(Nález ze dne 8. května 1934 č. 9634.)

V ě c: Wolf W. v Užhorodě proti zemskému úřadu v Užhorodě o přestupek živn. zák.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního ředitelství v Užhorodě jako policejního trestního soudu ze 3. června 1931 byl st-l podle § 109 zák. čl. XL:1879 odsouzen k pětidennímu uzamčení a k pokutě 100 Kč, v případě nedobytnosti na další pětidenní uzamčení (§ 23 zák. čl. XL:1879) pro přestupek § 3 nař. býv. uh. min. vnitra č. 112771/1905, kterého se dopustil tím, že 21. listopadu 1930 ve svém obchodě smíšeným zbožím měl v železném sudě a plechových nádobách uskladněno více než 200 litru benzínu, a mimo to měl tam uloženy 4 sudy po 150 litrech pro různé oleje, o nichž se v té chvíli nedalo zjistiti, jaké množství olejů obsahují.

Zem. úřad v Užhorodě nař. rozhodnutím zamítl odvolání st-lovo a potvrdil v odpor vzatý rozsudek z důvodů v něm uvedených, ježto skutková podstata trestního činu byla dostatečně prokázána jednak částečným doznáním obviněného, jednak úředním šetřením a výpovědí svědka. Pozměnil však resp. doplnil rozsudek první instance na základě ustanovení § 200 tr. pol. řádu v příčině trestního výroku v tom směru, že uznal st-le vinným přestupkem § 32 vl. nař. z 26. května 1925 č. 115 Sb. a odsoudil jej podle § 226 lit. c) živn. zák. k uzamčení na pět dnů a k zaplacení peněžního trestu 100 Kč podle § 226 lit. b) živn. zák., jenž se v případě nedobytnosti pozměňuje podle § 232 živn. zák. v trest uzamčení na 10 dnů. K vývodům odvolání prohlásil žal. úřad, že nebylo lze k nim přihlédnouti, ježto obsahují okolnosti pro posouzení případu nerozhodné, ježto obviněný při výslechu sám připustil, že měl asi 100 litrů benzínu v různých nádobách, čímž porušil ustanovení § 32 cit. vl. nař., podle kterého v maloprodejně minerálních olejů smí býti uloženo pouze 15 kg oleje I. třídy, t. j. benzínu.

Stížnost vytýká především, že v první stolici nebyl příslušný rozhodovat policejní trestní soud, nýbrž živn. úřad první stolice, kterým jest v tomto případě městský notářský úřad v Užhorodě a že tudíž nař. rozhodnutí potvrdivší rozsudek úřadu nekompetentního odporuje zákonu. V tom jest stížnosti dáti za pravdu.

Vl. nař. z 26. května 1925 č. 115 Sb., vydané na základě §§ 40, 45 a 102 odst. 6 živn. zák. a upravující obchod minerálními oleji, stanoví mimo jiné, že skladiště pro tyto oleje povoluje živn. úřad (§ 17) nebo úřad místní policie (§ 27), že živn. úřadu přísluší právo dozoru (§ 24) a min. obch. právo udíleti direktivy (§ 26).

Z toho jest patrné, že uvedené nařízení, vydané na základě živn. zákona, jest jeho součástí a že jeho předpisy mají povahu předpisů živnostensko-právních, což vyplývá také z § 35 cit. nař., který stanoví, že přestupky tohoto nařízení, pokud nejde o činy přísněji trestné, stíhají se podle zák. č. 259/1924 Sb. (živn. zák.). Vykonávati předpisy živn. a vyšetřovati a trestati jejich přestoupení přísluší však úřadům živn. (§ 238 živn. zák.).

Policejní úřad nebyl tedy příslušný rozhodovati o této věci jako první stolice. Nss musil proto pro nezákonnost zrušiti nař. rozhodnutí, které nález nekompetentního úřadu potvrdilo, aniž měl příčinu zabývati se ostatními námitkami stížnosti.

Č. 11.265.

Stavební právo (Praha): Omezení, která lze v přehledném plánu regulačním a zastavovacím ukládati majitelům pozemků s ohledem na estetiku města, mohou se týkati jen objektu stavebního, nikoliv osoby stavebníkovy.

(Nález ze dne 9. května 1934 č. 9610.)

Věc: Eduard B. v P. (adv. Dr. Jiří Klouda z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.